

Demokraten“, naar det skal fortælle sine ærede Læsere, hvorledes det staar til med Militærudgifterne her i Landet.

Vi skal naturligvis ikke have nogen Skoledebat her, det vilde antagelig ogsaa den højtærede Formand forhindre. Naar jeg rent parentetisk nævnte det med de dyre Skoler, var det i og for sig ikke for at bebrejde nogen, at man bygger solide og gode Kommuneskoler rundt omkring; jeg har kun villet fremhæve det mærkelige i, at samtidig med, at man er de ivrigste Tilhængere af, at det skal ske, er man saa karrig overfor de Kaserne, der skal huse de unge værnepligtige. Det er dette, jeg ikke kan faa til at rime sammen. Det er jo gældende Lov, at de unge skal aftjene deres Værnepligt, og jeg synes da, at samtlige Partier burde være enige med hinanden om, at saa skal de unge ogsaa have gode Boliger, saa skal Kaserne gøres i Stand paa forsvarlig Maade, saa vi virkelig kan være tjente med, at de unge Mænd er der i den Tid, de aftjener deres Værnepligt. Jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende interessere mig for, at Kaserne, hvor de trænger til det, kan blive gjort i Stand i den nærmeste Tid.

Hyad det dyre Byggeri angaar, skal jeg nok vogte mig for at slaa mig for mit Bryst og sige, at det har vi aldeles ikke noget at gøre med. Vi har en Rem af Huden alle sammen, vi har alle sammen været med til det, og naar det bliver nøje undersøgt, gælder det ikke mindst Socialdemokratiet, der ikke har taget det saa nøje med den Slags Ting. Men dette skal jeg nu ikke komme ind paa. For Resten er der jo en Bygning, som er særlig aktuel i den Henseende i Øjeblikket, men som jeg heller ikke skal dvæle ved — Politigaarden. I Formiddags besaa jeg sammen med nogle andre Herrer det nye Garnisonssygehus, som blev planlagt i den Tid, da vi havde en radikal Forsvarsminister, og som i Øjeblikket staar Staten i ca. 5½ Mill. Kr. Det er dyrt Byggeri, saa det kan forslaa noget, jeg havde nær sagt uforskammet dyrt: Men nu staar Bygningen der en Gang, og saa maa vi naturligvis afgøre, paa hvilken Maade den bedst kan komme til at gøre Nytte.

Det kommer stadig frem fra den radikale og den socialdemokratiske Ordfører, at dette er ikke noget Nedsættelsesforslag, det er et Forslag om Udsættelser. Ja, det har jeg hørt før: det blev ogsaa sagt under Debatten i Folketinget, at det var ikke nok at komme med en saadan Udsættelse. Men, som jeg har sagt, der var ingen anden Vej

at gaa end at søge gennem bestemte Direktiver til Dels at faa Udgifterne ned paa de to Budgetter for 1927—28, saa der kunde blive Tid til Overvejelser i Retning af en Forenkling og derigennem en Billiggørelse af hele Systemet af 1922. Som jeg har sagt: Nu har vi faaet en ny finansiel Ramme — jeg har nævnt Tallet, de 38 Millioner —, og vi maa forsøge alle Muligheder for at blive indenfor denne nye Ramme. Men jeg vil ikke afgive noget Løfte, og de Overvejelser, der nu foregaar i Ministeriet, maa man naturligvis se Resultatet af, inden man endeligt kan afgøre, hvilke Ændringer der bør foretages i Systemet af 1922. Men det er altsaa en Kendsgerning, at der foregaar saadanne Overvejelser, og derfor synes jeg, de Herrer dog kunde vente til Efteraaret og se, hvad der kommer ud deraf. For 1927—28 vil de jo ikke kunne nægte, at der sker en Nedsættelse; derfor synes jeg i alt Fald, de kunde vente.

Sammenligningen med de sociale Love har vi ogsaa hørt før. Men ikke alene halter denne Sammenligning, den er ganske umulig. I 1922 var vi inde i en Periode, i hvilken det gik i Retning af en kolossal Forøgelse af Statens Udgifter netop ved Revisionen af de sociale Love, samtidig med at man gik den modsatte Vej for de militære Loves Vedkommende. Derfor er en Sammenligning komplet umulig. Hvis man i det hele taget interesserer sig for at undersøge, hvorledes det er gaaet med Militærbudgetterne, kunde det maaske ogsaa have sin Interesse at se paa Budgettet fra 1913—14 og udregne i Procent, hvor stor en Stigning der har været siden. Man vil da se, at det er den eneste Institution, kan man næsten sige, i alt Fald af de større, for hvilken der har været nogen Nedgang, hvorimod der for de øvrige Institutioner under de forskellige Ministerier er en rivende Vækst og Udvikling i Udgifterne fra det ene Aar til det andet. Derfor synes jeg, vi skulde være fri for de Sammenligninger, især mellem de sociale Love og Militærudgifterne. Det vil efter min Mening absolut være det rigtigste at lade være med at anstille saadanne Sammenligninger.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) udtalte sig ikke alene om Lovforslaget, men fremsatte ogsaa en Del andre Udtalelser. Han mente, at naar man fra Venstres Side havde fremhævet den ene Gang efter den anden, at der var sket saa store Anskaffelser i den radikale Regerings Periode, saa var det egentlig mærkeligt, at vi ogsaa nu skulde have ekstraordinære